

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/398/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716205903
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7716205903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Ladislava Čakociho, v spore žalobcu D. I.W., T. XX.X.XXXX, I., V. Y. XXX/XX, zast. JUDr. Mikulášom Pavlíkom, Michalovce, Š. Kukuru 14, proti žalovaným 1) C. Y., T. XX.X.XXXX, H. XX, a 2) J. Y., T. X.X.XXXX, H. XX, obaja zast. JUDr. Martinom Fabiánom, Košice, Štúrova 20, o zaplatenie 16.000 € s prísl., odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, č. k. 16C/137/2016-126 z 24. mája 2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 16 000 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 18.9.2015 do zaplatenia, úroky z omeškania zo sumy 18 000 € vo výške 5,05 % ročne od 22.1.2015 do 2.4.2015, úroky z omeškania zo sumy 17 000 € vo výške 5,05 % ročne od 3.4.2015 do 10.7.2015, úroky z omeškania zo sumy 16 500 € vo výške 5,05 % ročne od 11.7.2015 do 17.9.2015, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní voči žalovaným v 1. a 2. rade s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté v osobitnom uznesení. (II. výrok)

2. Vychádzal z toho, že dňa 29.4.2016 bola na súd doručená žaloba, v ktorej požiadal žalobca o zaplatenie sumy 16 000 € s príslušenstvom od žalovaných. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným v 1. rade dňa 15.8.2012 Dohodu o pôžičke na sumu 12 500 €, a dňa 12.6.2016 prevzal žalovaný v 1. rade od žalobcu ďalšiu finančnú hotovosť vo výške 11 000 €. Dňa 3.4.2014 uzavreli so žalovanou - žalovaná v 2. rade ako spoludlžníčka a žalovaný v 1. rade, ako dlžník, Dohodu o zaplatení a pristúpení k dlhu, kde sa zaviazali spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi dlh vo výške 20 000 €, a tiež vyhlásili, že spolu ručia za čiastočné splácanie uvedeného dlhu svojím hnutelným a nehnuteľným majetkom. Spoludlžníčka I. Y. zomrela dňa 3.12.2014, a žalobca bezodkladne oznámil svoju pohľadávku na Okresnom súde v Michalovciach dňa 10.12.2014 vo výške 18 000 €, nakoľko bolo z účtu I. Y. čiastočne uhradených 1000 € dňa 3.11.2014, a dňa 27.11.2014 tiež suma 1000 €. Na základe osvedčenia o dedičstve, sp.zn. 12D/3/2015 zo dňa 20.7.2015, ktoré nadobudlo účinky právoplatnosti dňa 20.7.2015, boli do dedičstva nahlásené pohľadávky, a to pohľadávka žalobcu D. I.W., T. XX.X.XXXX, V. Y. XXX/XX, I., na základe Dohody o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu zo dňa 3.4.2014, dlžníka C. Y. a spoludlžníka I. Y. na sumu 20 000 €. Pozostalý manžel poručiteľky, teda žalovaný v 2. rade J. Y. vyhlásil, že pohľadávku žalobcu neuznáva, pretože ide o pohľadávku voči synovi poručiteľky C. Y., a nie voči poručiteľke. Následne však žalobca vyzval na úhradu dlžnej sumy 18 000 € tak žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade, a to písomne dňa 1.1.2015, pričom od 1.11.2014 do 30.11.2014 bolo

splatených 2000 €, v apríli 2015 bolo splatených 1000 €, v mesiaci júl 2015 bolo splatených 500 €, a za mesiac september 2015 bolo splatených 500 €. Doposiaľ žalovaní v 1. a 2. rade dlhujú žalobcovi sumu 16 000 €, ktorú žiada žalobca od žalovaných v tomto konaní spolu s úrokmi z omeškania, a z dohody o pôžičke bolo zistené, že ju uzavrel žalobca a žalovaný v 1. rade, ako bezúročnú pôžičku, na základe ktorej prevzal dňa 15.8.2012 žalovaný v 1. rade od žalobcu sumu 12 500 €, a to na dobu od 15.8.2012 do 26.9.2012. Žalovaný v 1. rade prevzatie sumy podpísal na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 15.8.2012. Dňa 12.6.2013 prevzal žalovaný v 1. rade od žalobcu ďalšiu sumu, a to 11 000 € s tým, že opäť to potvrdil podpisom nielen na Dohode o pôžičke, ale aj na príjmovom doklade s tým, že má vrátiť pôžičku 12.6.2013.

3. Z Dohody o zaplatení dlhu a pristúpení dlhu zo dňa 3.4.2014 bolo zistené, že ju uzavreli, ako veriteľ žalobca, a ako dlžník žalovaný v 1. rade, ako spoludlžník žalovaný v 2. rade, pričom predmetom Dohody je stanovenie termínu čiastočného splatenia dlhu vo výške 20 000 €, a dlžník a spoludlžník sa zaväzujú spoločne a nerozdielne na čiastočnú úhradu dlhu veriteľovi vo výške 20 000 €, do 31.12.2014. Z osvedčenia o dedičstve, sp.zn. 12D/3/2015, zo dňa 20.7.2015, bolo zistené, že poručiiteľka I. Y. zomrela bez zanechania závetu, a ako dedičia prichádzajú do úvahy v prvej skupine zákonných dedičov J. Y., I. N., J. Y.Ď. I., Z. C. Y. V tomto osvedčení bolo zároveň rozhodnuté o tom, že podľa Dohody dedičov sa dedičia I. N. Z. C. Y., svojich zákonných dedičských podielov vzdali v prospech otca J. Y., a zákonný dedič J. Y. I., v písomnom vyhlásení odmietol dedičstvo po poručiiteľke, a preto sa jediným dedičom stal J. Y., M. Y., T. X.X.XXXX, H. H. Č. XX. Žalobca písomne dňa 1.1.2015 vyzval tak žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade na zaplatenie sumy 18 000 €, a to J. Y., ako právneho nástupcu po spoludlžníčke - I. Y., F. X.XX.XXXX. Žalovaný v 1. rade, a žalovaný v 2. rade nepredložili súdu žiadne dôkazy o tom, že vrátili žalobcovi celý dlh, resp. vyššiu časť, ako požaduje žalobca v tomto konaní, a doklady o splácaní dlhu boli predložené iba zo strany žalobcu, na základe ktorých bolo zistené, že tento dlh v súčasnosti predstavuje sumu 16 000 €.

4. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

5. Súd citoval §§ 533 OZ, ďalej 517 ods. 1 OZ a dôvodil, že v tomto konaní mal súd za preukázané, že žalobca požičal žalovanému v 1. rade na základe Dohody o pôžičke zo dňa 15.8.2012 sumu 12 500 € do 26.9.2012, a taktiež mu požičal dňa 12.6.2013 ďalšiu pôžičku 11 000 €, ktorú mal vrátiť 12.6.2013. Bolo tiež preukázané, že bola uzavretá dňa 3.4.2014 Dohoda o splácaní dlhu, a to tak, že od uzavretia tejto dohody sa zaviazal žalovaný v 1. rade splácať dlh vo výške 20 000 €, a to spolu so spoludlžníčkou I. Y., ktorá v tejto dohode pristúpila k žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi, a zaviazala sa s ním splatiť dlh spoločne a nerozdielne v uvedenej sume do 31.12.2014. Tiež bolo preukázané z osvedčenia o dedičstve sp.zn. 12D/3/2015, DNot 23/2015, zo dňa 20.7.2015, že jediným dedičom po neb. I. Y., F. X.XX.XXXX, sa stal žalovaný v 2. rade. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vznikla tak žalovanému v 1. rade, ako aj žalovanému v 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť predmetný dlh žalobcovi, a to žalovanému v 1. rade, ako priamemu dlžníkovi z uzavretých dohôd o pôžičkách v spojení s Dohodou o splácaní dlhu, a žalovanému v 2. rade ako právnomu nástupcovi, teda dedičovi po spoludlžníčke, T. I.T. Y.. Keďže bolo tiež preukázané, že doposiaľ bola časť dlhu uhradená, a zvyšná časť dlhu v sume 16 000 € doposiaľ zaplatená nebola, súd zaviazal žalovaných na zaplatenie tejto sumy spoločne a nerozdielne. Žalovaný v 1. rade síce tvrdil, že zaplatil celý dlh, avšak ničím túto skutočnosť, a toto tvrdenie nepreukázal, ani nenavrhol žiadny dôkaz, a tiež namietal premičanie. Vzhľadom na to, že Dohoda o splácaní dlhu bola uzavretá dňa 3.4.2014, a žaloba na súd bola doručená až dňa 29.4.2016, súd uzavrel, že predmetná pohľadávka nie je premičaná, nakoľko žaloba bola podaná pred uplynutím trojročnej premičacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, tak ako ich žiadal, nakoľko bolo preukázané, že došlo k čiastočnej úhrade dlhu, za obdobie od 1.11.2014 do 30.11.2014 suma 2000 €, a za mesiac júl 500 €. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP, a súd úspešnému žalobcovi priznal náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní voči žalovaným.

6. V podanom odvolaní žiadali žalovaní v 1. a 2. rade zmeniť rozsudok a žalobu zamietnuť a priznať trov konania, prípadne toto rozhodnutie zrušiť.

7. Okrem iného v dovolaní namietali, že zmysle § 116 ods. 1) CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky

úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. V zmysle § 116 ods. 2) CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. V zmysle § 116 ods. 3) CSP, ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a). V danom prípade namietam skutočnosť, že z obsahu súdneho spisu vo vyššie uvedenej právnej veci nevyplýva, že súd v konaní vykonal zisťovanie mojej adresy evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky, a následne mi na takto zistenú adresu doručoval jednak žalobu, a jednak ďalšie písomnosti. Z týchto dôvodov podľa môjho názoru neboli splnené zákonné predpoklady právnej fikcie doručenia žaloby v zmysle § 116, ako aj doručenia predvolaní na pojednávania určené na deň 19.04.2017 a deň 24.05.2017 v predmetnej právnej veci, ako aj doručovanie ďalších zásielok, a tieto mi neboli riadne doručené, čím bolo porušené moje právo na spravodlivý proces. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že zo správy OR PZ v Michalovciach, OO PZ Sobrance zo dňa 08.07.2016 nachádzajúcej sa na čl. 53 súdneho spisu vyplýva, že sa dlhodobo zdržiavam vo Švajčiarsku, kde už dlhodobo pracujem, avšak súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením zmysle § 116 ods. 1) CSP, za situácie, že sa mu žalobu nepodarilo mi doručiť na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), porušil podľa môjho názoru svoju povinnosť urobiť všetky úkony potrebné na zistenie m ô j h o skutočného p o bytu, pokiaľ nezisťoval miesto môj h o skutočného po bytu vo Švajčiarsku ďalej prostredníctvom mojich príbuzných uvedených v predmetnej správe polície zo dňa 08.07.2016. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa môjho názoru vychádza z nesprávnych skutkových zistení, z nesprávneho právneho posúdenia veci, a zároveň je nepreskúmateľné. V prvom rade poukazujem na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym právne relevantným spôsobom nevysporiadal so vznesenou námietkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu - „Dohody o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu“, ktorú vzniesol žalovaný v 2./ rade už vo svojom Odpore proti platobnému rozkazu č.k. 13C/137/2016-35 zo dňa 19.05.2016, ktorý bol súdu doručený dňa 16.06.2016, pričom zároveň uvádzam, že na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihlíada aj bez ďalšieho z úradnej moci (ex offa). V zmysle § 37 ods. 1) zák.č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník v platnom znení) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

8. Platné právne predpisy vyžadujú pre platnosť každého právneho úkonu, aby bol urobený určite a zrozumiteľne inak je absolútne neplatný. Predmetná žalobcom predložená Dohoda o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu zo dňa 03.04.2014, uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1./ rade ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného v 2./ rade ako spoludlžníkom, v žiadnom prípade nespĺňa zákonom uloženú požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, pretože z obsahu predmetnej dohody, nie je možné jasne, zrozumiteľne a bez akýchkoľvek pochybností určiť a vymedziť, akého dlhu sa táto dohoda týka, a k akému dlhu sa spoludlžník zaväzuje pristúpiť k dlhu. Zo zmluvného vymedzenia výlučne „pohľadávka vo výške 20.000,- EUR“, v žiadnom prípade nie je možné určiť a vymedziť, na základe akého titulu vznikol dlžníkovi dlh vo výške 20.000,- EUR, teda o aký dlh ide, kedy bol predmetný dlh splatný, a aký je právny titul vzniku predmetného dlhu, tak aby ho nebolo možné zameniť s iným dlhom. Z obsahu predmetnej dohody žiadnym spôsobom nevyplýva, že sa má týkať žalobcom žalovaného nároku z Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012, alebo z pôžičky zo dňa 12.06.2013, a v akej jednotlivей výške. K takto neurčito a nezrozumiteľne vymedzenému dlhu nemohol spoludlžník v žiadnom prípade platne pristúpiť. V zmysle § 533 zák.č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník v platnom znení, ďalej len „OZ“), kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne. V zmysle § 534 OZ, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne. Zároveň uvádzam, že okrem vyššie uvádzanej absolútnej neplatnosti žalobcom predkladanej Dohody o zaplatení dlhu, a pristúpení k dlhu zo dňa 03.04.2014 z dôvodu neurčitosti predmetného právneho úkonu, predmetnú dohodu nie je možné ani z hľadiska jej obsahu považovať za dohodu o pristúpení k záväzku v zmysle § 533 OZ, alebo § 534 OZ, pričom vyššie uvedenými skutočnosťami sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia právne nevysporiadal, t.j. o akú dohodu sa v zmysle platných právnych predpisov malo jednať, a z týchto dôvodov je v tejto časti jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Len pre úplnosť uvádzam, že aj keby súd prvej inštancie dospel k právnemu záveru, že „Dohoda o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu zo dňa 03.04.2014“, je platne uzatvorenou dohodou o pristúpení k záväzku v zmysle § 533 OZ, alebo § 534 OZ, uzatvorenie predmetnej dohody nemá žiaden vplyv na plynutie premlčacích lehôt, čo je zároveň právne relevantné vzhľadom na v tomto konaní vznesenú námietku premlčania. V zmysle § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený, čo do dôvodu aj výšky, predpokladá

sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. S poukazom na vyššie uvedenú platnú právnu úpravu, ako aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov, uvádzam, že žalobcom predloženú Dohodu o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu zo dňa 03.04.2014, nie je možné považovať ani za uznanie dlhu v zmysle § 558 OZ, vzhľadom, na skutočnosť, že platná právna úprava pre takýto právny úkon vyžaduje písomnú formu, a vymedzenie dlhu, čo do jeho dôvodu a výšky, pričom ako som už vyššie uviedol z písomného vyhotovenia predmetnej dohody, nevyplýva dôvod predmetného dlhu. t.j. dostatočne určité vymedzenie dlhu, tak aby ho nebolo možné zameniť s iným dlhom, a v konečnom dôsledku ani samotný úmysel zmluvných strán, uznať dlh, čo do jeho dôvodu a výšky. Z vyššie uvedených dôvodov považujem Dohodu o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu zo dňa 03.04.2014, uzatvorenú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1./ rade ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného v 2./ rade - I. Y., ako spoludlžníkom z dôvodu jeho neurčitosti za absolútne neplatný právny úkon, t.j. od počiatku neplatnú dohodu, a na základe predmetnej dohody nemohla Magdaléna Kost'ová platne pristúpiť k záväzku, a zároveň nemohol žalobcovi nikdy vzniknúť akýkoľvek nárok na zaplatenie dlhu vo výške 20.000.- EUR ani od I. Y. a ani od žalovaného v 1./ rade. Dôkaz: Dohoda o zaplatení dlhu a pristúpení k dlhu zo dňa 03.04.2014 a Odpor žalovaného v 2./ rade proti platobnému rozkazu č.k. 13C/137/2016-35 zo dňa 19.05.2016. Súd prvej inštancie sa zároveň v odôvodnení svojho rozsudku žiadnym právne relevantným spôsobom nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, ktorá bola v priebehu súdneho konania vznesená v Odpore žalovaného v 2./ rade zo dňa 16.06.2016, kde žalovaný v 2./ rade vzniesol námietku premlčania voči nároku žalobcu vyplývajúcej z Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu nevyplýva, kedy začala táto premlčacia lehota plynúť, a kedy uplynula, a či žalobca uplatnil ním žalovanú pohľadávku v zákonom stanovenej premlčacej lehote. V tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie opätovne podľa môjho názoru nepreskúmateľné. Dôkaz: - Odpor žalovaného v 2. rade proti platobnému rozkazu č.k. 13C/137/2016-35 zo dňa 19.05.2016, Dohoda o pôžičke zo dňa 15.08.2012. V danom prípade uvádzam, že z obsahu Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012 vyplýva, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená na dobu určitú, a pôžička bola splatná najneskôr do dňa 26.09.2012, pričom dňa 27.09.2012 som sa dostal do omeškania so splatením predmetného dlhu, a žalovanému týmto dňom začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota, ktorá vo vzťahu k predmetnej pôžičke uplynula dňa 27.09.2015. Žalobca si svoje nároky z predmetnej dohody uplatnil na príslušnom súde žalobou doručenou osobne dňa 29.04.2016, t.j. po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty, a z týchto dôvodov sú všetky jeho nároky z Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012 premlčané. Považujem za potrebné zároveň poukázať na skutočnosť, že dlh žalobcu z Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012 je nielen premlčaný, ale som toho názoru, že žalobca v tomto konaní, ani žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal, že mi pôžičku vo výške 12.500.- EUR poskytol. Zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, ktorý si vyžaduje pre svoju platnosť aj reálne odovzdanie predmetu pôžičky, v tomto prípade peňazí. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku z 30. 6. 2010, sp. zn. 3 Cdo 325/2009 uvádza: „Podľa ustanovenia §657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne.“ Skutočnosť, že k odovzdaniu peňazí v zmysle Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012 došlo, žalobca žiadnym spôsobom v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal. Z obsahu Dohody o pôžičke zo dňa 15.08.2012 v žiadnom prípade nevyplýva, že by mi žalobca reálne odovzdal sumu 12.500,-EUR. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku na strane 2 bod 2. zároveň nesprávne uviedol, že žalovaný v 1./ rade prevzatie sumy podpísal na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 15.8.2012. Predmetný pokladničný doklad podpísal výlučne len žalobca ako veriteľ, a podpis príjemcu, teda mňa ako žalovaného v 1./ rade, na ňom chýba. Ja som takýto doklad nikdy nepodpisoval, a mám dôvodnú pochybnosť, že predmetný doklad bol účelovo vyhotovený žalobcom až dodatočne. Na základe vyššie uvedeného sme toho názoru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôkaz: Príjmový pokladničný doklad zo dňa 15.08.2012. Pokiaľ ide o druhú žalobcom uvádzanú pôžičku, ktorú žalobca preukázal Písomným prehlásením žalovaného v 1. rade zo dňa 12.06.2013, uvádzam, že v danom prípade z obsahu predmetnom jednostranného môjho prehlásenia nie je nijakým spôsobom uvedené, že by sa malo jednať o pôžičku, a kto je jej veriteľom. V danom prípade sa jedná o jednostranné prehlásenie žalovaného v 1. rade o prevzatí

peňazí, ktoré žalobca ako veriteľ nepodpísal a ani v ňom nie je uvedený, pričom zmluva o pôžičke je dvojstranným právnym úkonom. Podľa môjho názoru sa zo strany žalobcu sa jednalo o plnenie bez právneho dôvodu, a zo strany žalovaného v 1. rade o bezdôvodné obohatenie, pričom pri bezdôvodnom obohatení je v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčacia doba dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor obohatil. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu vyplývajúci mu z prehlásenia žalovaného v 1. rade splatný dňa 12.06.2013 je premlčaný, nakoľko premlčacia lehota uplynula dňa 12.06.2015, t.j. pred podaním žaloby žalobcu na súde. Súčasne poukazujem na skutočnosť, že podpis na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 12.6.2013, ktorý v konaní predložil žalobca nie je mojím podpisom ako žalovaného v 1. rade, čo vyplýva už z jeho zbežného porovnania tohto podpisu s mojím podpisom ako žalovaného 1. rade na prehlásení zo dňa 12.06.2013, pričom ja nemám vedomosť o tom, že by som takýto doklad podpisoval, a predpokladám, že bol rovnako účelovo žalobcom dodatočne vyhotovený. Žalovaný v 2./ rade vstúpil do predmetného súdneho konania ako právny nástupca pôvodnej žalovanej v 2. rade Magdalény Kosťovej, nakoľko v zmysle Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 12D/3/2015 zo dňa 20.07.2015, sa stal jediným dedičom po poručiťke - pôvodnej žalovanej v 2. rade I. Y., a nadobudol po nej tak dedičstvo v čistej hodnote 16.817,44 EUR. V zmysle § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťka a za poručiťkove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťkovou smrťou.

9. V podanom vyjadrení k odvolaniu navrhol žalobca potvrdiť rozsudok ako vecne správny a priznať trovy odvolacieho konania.

10. Okrem iného vo vyjadrení uviedol, že ak nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk § 111 CSP, na adresu podľa § 106 CSP, považuje sa písomnosť za doručení v deň, kedy sa ako nedoručená vráti súdu, a to aj vtedy ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaný uvádza, že zo správy OR PZ v Michalovciach a OO PZ Sobrance zo dňa 08.07.2016 vyplýva, že sa dlhodobo pracovne zdržiava vo Švajčiarsku, kde sa podľa mojich informácií tam dlhodobo zdržiava minimálne od 17.09.2015, keď na môj účet v Slov.sporiteľne poslal splátku dlhu v sume 500,- Eur zo švajčiarskej banky z účtu Peter Kost' CH7209000000610293459. Pri našej telefonickej komunikácii povedal, že pracuje v drevárskej firme a plánuje chodiť domov len na sviatky - Vianoce a Veľkú noc. Žalovaný porušil základnú právnu povinnosť pri dlhodobom zdržiam sa v zahraničí, podľa zákona 253/1998 Z.z., § 9 - Pobyť občana v zahraničí. Občan, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia na dobu dlhšiu ako 90 dní, pred vycestovaním ohlásí túto skutočnosť ohlasovni v mieste trvalého pobytu, v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu a predpokladanú dobu pobytu. Ohlásenie prechodného pobytu v zahraničí mal možnosť podať aj on-line cez elektronické služby Ministerstva vnútra SR, keďže elektron.komunikáciu bežne používa - peko@ gmail.com. Týmto je jasne porušenie vyššie uvedeného zákona a žalovaný sa nemôže dovolávať ochrany, že mu neboli doručené písomnosti zo súdu, ak sám porušil svoju právnu povinnosť. Ďalej uviedol, že po osobných a telefonických rozhovoroch s dlžníkom C. Y. a jeho mamou I. Y. sa dospelo k uzatvoreniu Dohody o zaplatení dlhu a prístupení k dlhu a jej podpísaní dňa 3.04.2014, kde sa dohodla suma 20.000,- Eur so splatením do 31.12.2014 z celkového dlhu 23.500,- Eur, ktorý vznikol z dlhu 12.500 Eur zo dňa 15.08.2012 a z dlhu 11.000,- Eur zo dňa 12.06.2013. Na celkovej sume dlhu 20.000,- Eur, kde sa celkový dlh znížil o 3.500,- Eur, so splatením do 31.12.2014, sa jasne dohodli všetky tri strany Dohody a podpísali ju, pričom dlžník a spoludlžník má overené podpisy v overovacej knihe podpisov na obecnom úrade H., C. Y. C. Č.. XX/XXXX, B..C. J. XXXXXX Z. I. Y. C. Č..XX/XX, B..C. G. XXXXXX. V predmetnej Dohode je v predposlednom odstavci uvedené, že Účastníci Dohody súhlasne prehlasujú a svojimi podpismi potvrdzujú, že Dohode porozumeli v plnom rozsahu, že sú spôsobilí na právne úkony a ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená. Dôkaz: Dohoda o zaplatení a prístupení k dlhu zo dňa 03.04.2014. Dôkazom uznania predmetnej Dohody zo dňa 3.4.2014, je splatenie časti dlhu 2 x 1.000,- Eur, dňa 3.11.2014 a 27.11.2014 z účtu G.- T. I. Y., na účet D. I. v Slovenskej Sporiteľni. Ďalšie splátky boli 2.4.2015 - 1.000 Eur, 10.7.2015 - 500 Eur a 17.9.2015 - 500 Eur, takže splátky spolu boli v sume 4.000,- Eur zo sumy uvedenej v Dohode. Na základe novej dohodnutej výšky dlhu 20.000 Eur a jeho splatenia len do sumy 16.000,- Eur, podal som Okresnému súdu v Michalovciach Návrh na vydanie platobného rozkazu pre zaplatenie zvyšnej sumy 16.000,- Eur s prísluš.- Návrh zo dňa 27.04.2016. Na základe predmetnej Dohody som akceptoval, že dlžná suma nie je 19.500 Eur z pôvodnej výšky dlhu 23.500 Eur. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa podpísania predmetnej Dohody dňa 3.4.2014. Nie je žiadne právne obmedzenie, aby účastníci predmetnej Dohody nemohli dohodnúť novú výšku sumy dlhu a nový termín splatenia na základe svojich interných podmienok ak zároveň

prevzatie finančných prostriedkov bolo doložené v prvej fáze vzniku dlhu. Overením podpisov dlžníka a spoludlžníka niet pochybností, že súhlasili s dlžnou sumou 20.000,- Eur a ostatnými podmienkami uvedenými v predmetnej Dohode o splatení dlhu a pristúpení k dlhu dňa 3.4.2014. Dohodu o pôžičke zo dňa 15.08.2012 na sumu 12.500,- Eur, podpísali D. I. ako veriteľ a C. Y. ako dlžník v kancelárii notárky JUDr. Anny Černákovéj v Michalovciach na dobu od 15.08.2012 do 26.09.2012. Pred samotným podpisom predmetnej Dohody hotovosť prerátali v aute pána Y. a k odovzdaniu obálky, s obsahom ktorej bola finančná hotovosť vo výške 12.500,- Eur došlo v notárskej kancelárii a zároveň došlo k podpísaniu príjmového pokladničného dokladu o prevzatí finančnej hotovosti dňa 15.08.2012, ktorý prevzali obidve strany. Uvedená pôžička bola poskytnutá za účelom nákupu drevárskych strojov a následnej výroby dubových postelí na predaji a zisku z ich predaja sa mal podieľať aj veriteľ. Výroba sa mala realizovať v areáli firmy Halwood v obci Jovsa č.218. Dôkaz: Dohoda zo dňa 15.08.2012 s príjmovým poklad, dokladom zo dňa 15.08.2012. Keďže žalovaný poprel podpísanie pokladničného príjmového dokladu budem požadovať súdno znaleckú expertízu podpisu žalovaného s porovnaním podpisu pôžičky a taktiež v notárskej overovacej knihe podpisov, keďže podpisy boli urobené súčasne. Suma 11.000,- Eur poskytnutá veriteľom žalovanému dňa 12.06.2013 do 14. hod bola poskytnutá za presne dohodnutým účelom a preto bolo narýchlo rukou písané prevzatie uvedenej sumy a jej potvrdenie na pokladničnom príjmovom doklade, nejedná sa o zmluvu o pôžičke. Dňa 12.6.2013 ma ráno telefonicky okolo 7.30 kontaktoval žalovaný, že sa chce osobne stretnúť za účelom možnosti vyriešenia starého dlhu - 12.500,- Eur. Následne sme sa stretli na parkovisku pred OC Lidl, kde mi žalovaný povedal, že mu človek z Košíc, ktorý poskytuje hotovostné pôžičky sľúbil poskytnúť sumu 25.000,- Eur ak urýchlene vráti ním poskytnutú pôžičku vo výške 11.000,- Eur a že týmto bude možnosť aby mi vrátil aj starý dlh. Žalovaný uviedol, že tento poskytovateľ pôžičiek sa pohybuje po celom kraji a jeden deň v týždni je pravidelne v Michalovciach a je s ním dohodnutý, že sa s ním v ten deň doobeda stretne. Po našej ústnej dohode som sa vrátil domov, kde som vybral z manželkiných odložených peňazí, ktoré jej vyplatil brat za predaj 4-izbového bytu po nebohom otcovi, bez jej súhlasu 11.000,- Eur a vrátil som sa na parkovisko pred OC Lidl k žalovanému, tu som v aute spísal prevzatie uvedenej sumy aj s príjmovým pokladničným dokladom s termínom vrátenia do 14.hod. Keďže ani túto pôžičku po následných urgenciách žalovaný nevrátil a zásadne uviedol svojho veriteľa do omylu, podal som dňa 3.3.2016 trestné oznámenie na OR PZ Michalovce na C. Y. pre podozrenie z prečinu podvodu podľa § 221 odst.I, Trest. zákona v súvislosti s hore uvedenými skutočnosťami. Pri následnom vypočutí som podpisoval poučenie, že všetky uvedené informácie a doklady sú pravdivé s následkom môjho trestného stíhania. Budem požadovať pri spochybňovaní uvedených dokladov žalovaným, súdno-znaleckú expertízu jeho podpisu a taktiež spektrálnu analýzu, že uvedené doklady boli podpísané v jednom čase a jedným perom. Trestné oznámenie vyšetrovatelka PZ Michalovce Uznesením z 3.4.2016 subjektívne zamietla, z dôvodu, že oznamovateľ D. I. odovzdal finančnú hotovosť 11.000,- Eur, k rukám C. Y. dobrovoľne a že on sa tiež zaviazal, že všetky peniaze vráti. Trestného činu podvodu sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku, seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku škodu. Žalovaný uviedol veriteľa do omylu, keď predstieral okolností, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci a v tom čase už vedel, že sa obohacuje na úkor veriteľa. Využil skutočnosť, že pod zámienkou splatenia starého dlhu, keď pod psychologickým tlakom je hlavne veril, tak sa dostal podvodom k ďalším finančným prostriedkom. Následne po skutočnosti z 12.6.2013 som prišiel k informáciám, že žalovaný C. Y. má už niekoľko exekúcií v Zdravotnej poisťovni, Sociálnej poisťovni a exekúciu súkromnej osoby, kde po prevzatí zálohy nevykonával požadované práce. Z toho titulu žalovaný nemal žiadnu inú možnosť požičať si finančné prostriedky oficiálne z banky ani nebankoviek, pretože tieto subjekty si preverujú exekučný a úverový register. Dôkaz:- Doklad o prevzatí a príjmový pokl.doklad v sume 11.000,-Eur zo dňa 12.06.2013 - Uznesenie vyšetrovatelky PZ Michalovce z 3.04.2016. Na základe skutočnosti, že žalovaný v 1. rade C. Y. sa dlhodobo zdržiava v zahraničí a na Slovensku nemá žiadny bankový účet ani hnutelný a nehnuteľný majetok podal som ako hlavný veriteľ uvedený v Osvedčení o dedičstve sp.zn. 2D/3/2015 zo dňa 20.07.2015 po nebohej I. Y. na Okresný súd Michalovce dňa 27.04.2016 Návrh na vydanie platobného rozkazu pre zaplatenie 16.000 Eur s pris. pre žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade J.I. Y., na ktorého prešla po poručiteľke aj pohľadávka voči veriteľovi. Úradne odhadnutú hodnotu nehnuteľného majetku po poručiteľke 16.817,44 Eur je možno navýšiť dražbou v prípadnej exekúcii na základe platného súdneho rozhodnutia. Žalovaný v 2. rade J. Y. sa rozhodol prípadnú exekúciu zmariť tým, že podstatnú časť nehnuteľného majetku po poručiteľke previedol na blízkeho rodinného príslušníka - I. Y. M..Y., T.X.XX.XXXX, H. H. XX, formou darovacej zmluvy dňa 1.06.2017. Z toho dôvodu podal veriteľ na žalovaného v 2.rade dňa 06.07.2017 trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru Michalovce v súvislosti s podozrením spáchania prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods I, písm. a) Trestného zákona. Prokurátor sa na základe predložených dôkazov s oznámením stotožnil a odstúpil vec podľa

miesta bydliska žalovaného vyšetrovateľovi PZ Sobrance, ktorý listom zo dňa 31.07.2017, oznámil veriteľovi, že začal tresné stíhanie pre pokus prečinu poškodzovania veriteľa. Dôkaz:- Upovedomenie z Okresnej prokuratúry zo dňa 10.07.2017 - Upovedomenie z PZ Sobrance zo dňa 31.07.2017. Návrh na vydanie platobného rozkazu pre zaplatenie 16.000 Eur s prísl. zo dňa 27.04.2016, podaný na Okresnom súde Michalovce, vychádza z jasnej dohody dlžníka, spoludlžníka a veriteľa, kde Dohoda o zaplatení a pristúpení k dlhu z 03.04.2014 na sumu 20.000 Eur, do 31.12.2014, bola znížená o vyplatenú sumu 4.000,- Eur dlžnou stranou. Túto Dohodu potvrdil svojim overeným podpisom dlžník aj spoludlžník, kde je v odstavci mimo iného uvedené, že Dohode porozumeli v plnom rozsahu. Na základe tejto skutočnosti bol podaný Návrh na vydanie platobného rozkazu pre zaplatenie 16.000,- Eur s prísl. a potvrdil ho Okresný súd Michalovce svojim rozhodnutím zo dňa 24.5.2017.

11. V odvolacom konaní následne po predložení spisu Krajskému súdu v Košiciach žalovaní zotrvali na dôvodoch odvolania s tým, že žalobca nepreukázal platné písomné dohody, lebo ich argumenty nie sú v rozpore s platnými právnymi predpismi ako aj s ustálenou judikatúrou v predmetných otázkach. Treba vychádzať z listinných dôkazov a právnych úkonov.

12. V podaní zo dňa 27.11.2017 v odvolacom konaní nový právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na svojom vyjadrení a na doterajších stanoviskách a pre nesplnenie povinnosti žalovaných navrhuje potvrdiť rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu.

13. Podanie Okresného úradu Sobrance zo dňa 5.12.2017 bolo postúpené odvolaciemu súdu dňa 11.12.2017 a založené do spisu.

14. Odvolací súd (verejne vyhlásil rozsudok 27.2.2018, keď oznámil od 21.2.2018 na verejnej tabuli Krajského súdu v Košiciach, že v uvedený deň a v určitej hodine pojednávacej miestnosti č. 215 sa uskutoční verejné vyhlásenie rozsudku), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, keďže správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

16. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne a zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam (správne aj súd prvej inštancie vychádzal z judikátu, ktorý citoval).

17. Odvolací súd zastáva názor, že po vykonaní dôkazov súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy a dospel k správne právnemu záveru.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušnému právneho predpisu a nesprávnym právnym postúpením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal.

19. Bolo preukázané v konaní, že žalobca požičal žalovanému v 1. rade na základe dohody o pôžičke zo dňa 15.8.2012 sumu 12.500 € do 26.9.2012 a tiež mu požičal dňa 12.6.2013 ďalšiu sumu 11.000 €, ktorú mal vrátiť 12.6.2013, následne ale bola uzavretá dňa 3.4.2014 dohoda o splácaní dlhu a to tak, že od uzavretia tejto dohody sa zaviazal žalovaný v 1. rade splácať dlh vo výške 20.000 € a to spolu so spoludlžníčkou I. Y., ako aj žalovaný v 2. rade, ktorí dobrovoľne k tejto dohode pristúpili, dohoda bola podpísaná a v tejto dohode ona pristúpila k žalovanému v 1. rade ako ku dlžníkovi a spolu s ním sa zaviazala splatiť dlh spoločne a nerozdielne v uvedenej sume do 31.12.2014. Bolo jednoznačne preukázané a toto nepopreli ani žalovaní v 1. a 2. rade, že doteraz bola časť dlhu uhradená, avšak zvyšná časť dlhu v sume 16.000 € doteraz zaplatená nebola, súd prvej inštancie správne zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie tejto sumy spoločne a nerozdielne.

20. Tvrdenia žalovaného v 1. rade, že on zaplatil celý dlh, neboli ničím doložené, ani v odvolacom konaní žiadny dôkaz nepredložil. Dohoda o splácaní dlhu bola uzavretá 3.4.2014 a žaloba bola na súd prvej inštancie doručená 29.4.2016, preto nemôže byť žalobcova pohľadávka premlčaná (§ 101 OZ).

21. Okrem toho z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 12D/3/2015, Dnot/23/2015 zo dňa 20.7.2015 jednoznačne vyplýva, že jediným dedičom po neb. I. Y.Ď., F. X.XX.XXXX sa stal žalovaný v 1. rade. Tomuto následne vznikla povinnosť spolu so žalovaným v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť dlh žalobcovi s tým, že ide o priameho dlžníka, žalovaný v 1. rade na základe dohôd uzavretých o pôžičkách v spojení s ďalšou dohodou o splácaní dlhu, čím vznikla povinnosť žalovaného v 2. rade.

22. Odvolací súd poznamenáva, že ani návrh na zmenu rozsudku žalovaných a ani skutočnosť, že v odvolaní sa namieta nedoručenie rozsudku na správnu adresu (resp. nezistenie pobytu žalovaného v 1. rade) na adrese vo Švajčiarku, spolu s oznámením katastra z 28.11.2017 (Okresného úradu Sobrance, Katastrálny odbor) o oprave chyby v katastrálnom operáte, nespôsobuje nesprávnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku v tomto spore.

23. Žalovaní v 1. a 2. rade neponúkli v odvolacom konaní žiadny dôkaz a odvolací súd tak vychádzal zo skutkového substrátu zisteného súdom prvej inštancie.

24. Napokon aj keď rozhodol katastrálny odbor Okresného úradu Sobrance rozhodnutím z 11.1.2018 tak, že rušil záložné právo po podnete J. Y.Ď. a založilo sa záložné právo v prospech D. I. podľa uznesenia súdu 16C/137/2016, č. z. 41/17, ide o dôkaz, ktorý bol predložený v odvolacom konaní a nie je spôsobilý a relevantný z hľadiska právneho posúdenia tejto veci súdom prvej inštancie, aby mohol zmeniť zistený skutkový stav a aj právne posúdenie veci súdu prvej inštancie, ktoré je správne a zákonné (týkal sa aj LV č. XXX, Y. Ú. H. Č. XXX).

25. Výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 396 CSP, lebo za vyjadrenie žalobcu k odvolaniu odvolací súd nepovažoval za účelné priznať trovy v odvolacom konaní a žalovaní v 1. a 2. rade boli neúspešní.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.